

ΕΝΑΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΣ

του Γιώργου Νούτσου

Τώρα που ο κουρνιαχτός έπεσε, μπορώ να κάνω μια αποτίμηση τις συνέντευξης Μητσοτάκη και της κόντρας του με την Ολλανδή δημοσιογράφο... Κατά πρώτον, απευθυνόμενος προς τους κάθε λογής "ευκολοκριτικάριους", που απέδωσαν στον Πρωθυπουργό έλλειψη ψυχραιμίας και μη τήρηση των κανόνων του πολιτικού savoir vivre, έχω να πω, πως προφανώς φόρεσαν τα γυαλιά της κριτικής τους σκέψης ανάποδα.

Το αντιπολιτευτικό μένος ξεπέρασε την κοινή λογική. Ο φιλοξενούμενος και δη η Ολλανδή δημοσιογράφος όφειλε να σεβαστεί τον χώρο φιλοξενίας και να διατυπώσει την ίδια ερώτηση με τρόπο ευγενή και χωρίς προσβλητικούς χαρακτηρισμούς...

Ψεύτης ο Πρωθυπουργός της χώρας; Με την λογική αυτή, όλοι οι πολιτικοί πιθανά ψεύτες είναι...για πολλά θέματα. Το ζήτημα είναι πως τεκμηριώνεται εκείνη τη στιγμή ο χαρακτηρισμός, πέρα από μια γενικόλογη καταγγελτική τοποθέτηση...Και δεν τεκμηριώθηκε τίποτα απολύτως.

Πάω παρακάτω τη σκέψη μου. ..

Το αποτέλεσμα για την ίδια, θα ήταν το επιδιωκόμενο και το κέρδος της , προφανώς πολλαπλό, τη στιγμή που ο Μητσοτάκης σε μια κόσμια τοποθετημένη αλλά εξίσου ουσιαστική από άποψη περιεχομένου ερώτηση, δεν θα είχε κανένα λόγο να οργιστεί και θα αναγκάζονταν απλά να αναμασήσει χιλιοειπωμένα επιχειρήματα, που ακριβώς γι αυτό, δεν θα έπειθαν τον κόσμο...

Με τον τρόπο που επέλεξε η δημοσιογράφος να κερδίσει τις εντυπώσεις, έστρωσε το χαλί στον Πρωθυπουργό, να στήσει την άμυνά του, πραγματικά οργισμένος να την επαναφέρει στην τάξη, να κερδίσει το θυμικό των Ελλήνων που δεν ανέχονται Κατω-χωρίτες, Βορειο Ευρωπαίοι και λοιποί, από θέση ισχύος, να κουνούν αενάως το δάχτυλο στη χώρα μας εγκαλώντας την για τα πάντα...προφανώς ίσως και για το ότι υπάρχουμε ακόμα στην πανέμορφη αυτή γωνιά του πλανήτη μας...

Ο Μητσοτάκης αντέδρασε ανθρώπινα. Ποιός σηκώνει προσβολή μέσα στο ίδιο του το σπίτι ; Και κυρίως, για θέματα που είναι εξαιρετικά λεπτά κι ευαίσθητα και άπτονται των ανθρώπινων δικαιωμάτων και κύρια ανθρώπινων ζωών ;

Το κυνήγι της είδησης και τους εντυπωσιασμούς που με κάθε τρόπο μετέρχονται πολλοί του δημοσιογραφικού χώρου, στερείται πολλές φορές νομιμοποίησης και δικαίου, γιατί δεν στοχεύει στην ουσία, αλλά στον εντυπωσιασμό.

Εκμεταλλεύονται βλέπετε, το ότι μπορούν με μια δήθεν ερώτηση, που αφήνει να αιωρούνται τα μύρια όσα στον αέρα, με ελάχιστα να τεκμηριώνονται με στοιχεία και αποδείξεις, να βγάζουν στην σέντρα τον πολιτικό, αναγκάζοντάς τον ή να υπεκφύγει ή να αναμασήσει τον γνωστό άνευρο πολιτικό λόγο ή να απαντήσει όπως ο Μητσοτάκης, που νιώθοντας το δίκαιο να τον πνίγει (άνθρωπος γαρ και ο πρωθυπουργός) απάντησε δικαιολογημένα έντονα, κόσμια παρά ταύτα, πειστικά για την Ελλάδα και τους Έλληνες...

Κατά δεύτερον, απευθυνόμενος στους θιγμένους του ελληνικού δημοσιογραφικού μικρόκοσμου, που θίχτηκαν γιατί δήθεν ο Πρωθυπουργός εν τη ρύμη του λόγου του, υπονόησε πως οι Έλληνες δημοσιογράφοι "τρογγυλεύουν" τις ερωτήσεις τους για να είναι πάντα αρεστοί στην εξουσία, έχω να πω, πως αυτοί φόρεσαν τα γυαλιά της πρεσβυωπίας, για να βλέπουν στους 30 πόντους κι ούτε χιλιοστό παραπέρα...

Εδώ ισχύει πρωτίστως τον λαϊκόν... όποιος έχει τη μύγα μυγιάζεται. Από την άλλη, πρόθεση πιστεύω του Πρωθυπουργού δεν ήταν αυτή η παράδοση αντιδιαστολή που έλαβε χώρα στο μυαλό των μονίμως "υποψιασμένων" και υπερευαίσθητων λειτουργών της ενημέρωσης, αλλά η ανάδειξη αυτού του ξεχωριστού ποιοτικού στοιχείου που διέπει τον δικό μας (στην μεγάλη του πλειοψηφία προφανώς κι όχι εν όλω) δημοσιογραφικό κόσμο, που ακόμα ξέρει και ιεραρχεί προτάξεις, στόχους, πολιτικό και δημοσιογραφικό πολιτισμό...και κυρίως σέβεται τους πολίτες και την ουσιαστική ανάγκη της ενημέρωσής τους... Αυτή θαρρώ πως είναι η ερμηνεία, που θα έπρεπε να αποδώσουν στην λεκτική αντιπαραβολή του Πρωθυπουργού, που ομολογώ, αν και με ένταση στο λόγο του, τα πήγε καλά...

Κατά τρίτον και τελευταίο, ως Έλληνες, ας εστιάσουμε μια έστω φορά στο "Εθνικό συμφέρον". Αν κάτι αμαυρώνει την εικόνα της χώρας μας διεθνώς, ας το κρατήσουμε χαμηλά. Μπορούμε να διαχειριστούμε τα του οίκου μας, χωρίς να υπάρχει ανάγκη να οξύνουμε το πολιτικό bullying του διεθνούς περιγυρου, που αυτονοήτως μόνο από αγάπη και συμπόνοια δεν λειτουργεί απέναντι μας.

Η Εθνική ομοθυμία αδήριτη ανάγκη και η εικόνα της προς τα έξω, Εθνική Απαίτηση.

Ασφαλώς, δεν περιμένω από κάποιον που δεν έχει βρεθεί ποτέ στη θέση του συνεντευξιαζόμενου να καταλάβει όλα όσα καταθέτω...

Εξ ιδίων κρίνοντας και με μια αρκετά μεγάλη διαδρομή στο χώρο της πολιτικής, των ΜΜΕ,

των δημόσιων διαλόγων και της κατά κοινή παραδοχή, ικανοποιητικής δεινότητάς μου να αντεπεξέρχομαι σε λεκτικές αντιπαραθέσεις, μπορώ να πω - όσο πιο αντικειμενικά μπορώ, κρίνοντας - πως ο Μητσοτάκης, μετά από αυτό, ανέβηκε στα μάτια μου...φρονώ δε, πως το ίδιο ανέβηκε και στα μάτια κάθε νουνεχή Έλληνα...

Γιατί εγώ τον πολιτικό, τον θέλω πρωτίστως άνθρωπο.....!

1 σχόλιο